

– BARA VARA EN MEDMÄNNISKA...

Tack vare Elisabeth kommer Anita numera regelbundet ut på aktiviteter och har någon att prata med. Eller bara vara tyst med.

Elisabeth hjälpte till på ett äldreboende och var engagerad i flera frivilliguppdrag när hon hörde talas om Kontaktpersonsverksamheten i Göteborg. Det visade sig vara en roll där hennes kunskap och känsla för det mänskliga fick utlopp. Sedan snart fem år har hon bland annat fått följa Anitas väg tillbaka till ett mer aktivt liv.

Anita jobbade som kanslist på Sahlgrenska sjukhuset. Efter flera motgångar hamnade hon på ett särskilt boende där hon inte trivdes. Båda föräldrarna gick bort hastigt och hennes tillvaro kändes tung. Anita hade svårt att ta sig ut och låg mest hemma.

– Det var då jag sökte en kontaktperson och fick så småningom träffa Elisabeth. Det var roligt, säger hon.

Den första tiden mårde Anita inte bra och de satt mest tillsammans i Anitas rum och pratade eller var tysta. Träffarna fortsatte och följdes av telefonkontakter. När Anita flyttade till ett nytt boende, där hon trivdes bättre, blev hon starkare och gladare. Efter hand tog de allt längre utflykter till stan och började shoppa, fika, äta lunch på restaurang eller besöka platser som hon tyckte om.

– Vad vi gör beror på väder och humör. Ibland åker vi till en Second hand-butik eller någon restaurang. Någon gång vill vi gärna åka till Slottsskogen och titta på djuren, säger Elisabeth.

Anita drömmer om att få åka utomlands, men av praktiska skäl tror hon att det kan dröja. Elisabeth åker däremot ofta ut i världen och skickar alltid ett vykort till Anita. En annan dröm Anita har är att få en egen lägenhet. Om hon skulle bli mer ensam där, när hon förlorar umgänget som finns på boendet nu, så är det en risk hon är beredd att ta så länge hon får behålla sin kontaktperson.

– Jag är lite av en ensamvarg, men har blivit öppnare nu. Förut var jag jättedålig. Jag ville gå ut, men gjorde det inte, säger hon.

Vilket råd vill ni ge till den som vill bli kontaktperson?

– Man ska vara en medmänniska, det är allt. Tycker man om andra människor och vill förändra deras vardag så är det perfekt. Att vara kontaktperson är enkelt, du behöver bara vara en vän, säger Elisabeth.